

בשביל התפקיד 1
פעילות הכנה ל' שבט
על המאמר "באתי לגני"

מתחברות

מציג (10 זקא)

מצגת פתיחה: במצגת רואים ילדה שמקבלת משאבים מיוחדים, כיון שנבחרה לתפקיד - לשתול פרח, וכל המשאבים אמורים לעזור לה במילוי המשימה.

הילדה יוצאת לדרכך, ואז נעצרת לנוח. בזמן המנוחה, היא מתפתה להשתמש במשאבים שקבלה להנאתה. פתאום היא מתעוררת ושואלת את עצמה: רגע, אבל בשביל אני פה בכלל? בשביל מה קבלתי את כל הכוחות הללו?

שאלות לדיון:

- האם אתן מזדהות עם הילדה? באיזה חלק?
- האם גם את מרגישה ש'נבחרת' אילו רגשות עולים בך? (כדאי להקשיב ולתת מקום לכל הרגשות שעולים, ויחד עם זאת, לנסות לכוון את הבנות לזכות ולתחושת רוממות ושמחה בעובדה שבחרו בי)
- מה הסיבה שבחרים דווקא בך, בהקשרים שונים? האם הבחירה אכן מצדיקה את עצמה?
- מה דעתך לגבי ההמשך (בו הילדה שוכחת את תפקידה)? מה אתן מציעות לעשות? האם הייתן מחליפות אותה במישהי אחרת?

משתתפות

לימוד (20 זקא)

לאחר הדיון, הבנות ילמדו את האות ג' ממאמר 'באתי לגני' אודות דור השביעי ומעלתו, נספח 1. אפשר לתת כרקע ללימוד את תקציר המאמר, נספח 2. אפשר גם להיעזר בבנות כך שישלימו פרטים מתוך התקציר, על סמך מה שלמדו מתוך המאמר בשנים קודמות.

הצעות ללימוד פעיל:

- לימוד בחברותות
- לימוד במליאה עם דגלים

אם הבנות לומדות במליאה, כדאי לתת להן להיות שותפות בלימוד ולהוסיף חיות בלימוד באמצעות דגלים. המורה תבקש (מראש) מהבנות להכין כמה דגלים, על כל דגל כיתוב שונה: 'ראשון', 'שביעי', 'חביב', 'הפצה'. בנות שמעוניינות ייקחו את הדגלים, וירימו אותם בזמן המתאים, בהתאם לתוכן לימוד. אפשר גם לחלק את הבנות לשתי קבוצות, קבוצה אחת תקבל דגל (או דגל אישי לכל בת) ועליו כיתוב 'ראשון', קבוצה שניה תקבל דגל קבוצתי (או אישי) ועליו הכיתוב 'שביעי'. בהתאם ללימוד, הבנות יניפו את הדגלים. כך ניצור עניין וחיבור בלימוד.

המורה תסכם:

נבחרנו לתפקיד: זה לא מבחירתנו ולא תלוי במעשינו. לפעמים אני מבקשת מבת תפקיד מסוים והיא אומרת: אני לא מסוגלת, אני לא כל כך מוכשרת כמו שאת חושבת, או שהיא אומרת: אין לי כוח, אני עמוסה.

במאמר, הרבי מחדד שאנו נבחרנו לתפקיד, בגלל שאנו דור השביעי. זה לא תלוי בכשרונות שלנו, ובמעשינו. אנו גם לא יכולים להתנער מהאחריות. התפקיד הוא שלנו. הקב"ה צריך אותנו כדי שנוריד שכינה.

מה התפקיד? פרסום אלוקות, הפצת יהדות. כמו שלומדים מאברהם אבינו, שהיה הראשון. אברהם התחיל בכך על ידי שבקש מאורחיו לברך ולהודות לבורא עולם. זה, למעשה, היה בית חב"ד הראשון המתואר בהיסטוריה. השביעי, משה רבינו, פרסם אלוקות על ידי שהביא את התורה לכל עם ישראל.

המתואר בהיסטוריה. השביעי, משה רבינו, פרסם אלוקות על ידי שהביא את התורה לכל עם ישראל.

ממשיכות:

גַּם אֲנִינָא זַגְפִּיקִי (10 צִקְלָא)

המורה תפזר תמונות שונות (נספח 3), ותבקש מהבנות לחשוב כיצד הן יכולות לפעול בפרסום אלוקות.

המורה תרשום על הלוח (או על פלקט) בגדול:

הראשון, אברהם אבינו, יצא לשליחות, "פתח בית חב"ד" והפיץ אלוקות.

גם אני, בדור השביעי, יוצאת לשליחות ומפיצה אלוקות ב...

מתחת לכיתוב המורה תרשום את שמות בנות הכיתה.

- חני:
- נועה:
- מושקי:
- שושי:
- מרים:
- מיכלי:

במהלך הסבב, המורה תרשום או תבקש מאחת הבנות לרשום את תשובות הבנות.

הבנות ישלימו בתעודות זהות (נספח 4):

נבחרתי לתפקיד!

- למה דווקא אני? (כי אני בדור השביעי, "כל השביעין חביבין")
- מה התפקיד? (להוריד שכינה לעולם, להביא גאולה)
- מי המודל לתפקיד? (הראשון, אברהם אבינו שפרסם אלוקות)

מאמר באתי לגני, אות ג

מעלת השביעי

והנה מלשון רבותינו ז"ל "וכל השביעין חביבין", ולא "כל החביבין שביעין", מוכח מזה שעיקר המעלה הוא זה שהוא שביעי, ומפני זה שהוא שביעי, מצד זה הוא חביבותו. היינו שחביבותו אינו מצד ענין התלוי בבחירתו, רצונו ועבודתו, כי אם בזה שהוא שביעי, שזה בא מצד התולדה. ובכל זאת הנה כל השביעין חביבין. ולכן זכה משה שניתנה תורה על ידו.

הקשר של השביעי לראשון

והנה, ביאר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר (בתחילת בואו לאמריקה), שגם בענין דהשביעין חביבין ניכר מעלת הראשון. שהרי כל ענין שביעי הוא שהוא שביעי לראשון. וביאר אז מעלתו של הראשון שזהו אברהם אבינו, מפני עבודתו, ושהיתה עבודתו במסירות נפש.

ואינו מסתפק בזה עדיין, ומוסיף עוד (אף דלכאורה אין זה נוגע שם לגוף הענין) דאופן המסירת נפש שלו הי' שלא חיפש מסירות נפש, שזהו ההפרש בין המסירות נפש דאברהם אבינו להמסירות נפש דרבי עקיבא, דהמסירות נפש דרבי עקיבא הי' שהוא חיפש מסירות נפש, "מתי יבוא לידי ואקיימנו". מה שאין כן באברהם, הנה המסירות נפש שלו הי' בדרך אגב, דאברהם ידע שעיקר העבודה הוא כמו שכתוב "ויקרא שם בשם הוי' אל עולם" - אל תקרא "ויקרא" אלא "ויקריא", שגם הזולת יקרא. ואם נצרך לזה בדרך אגב מסירות נפש, הנה גם זה ישנו.

וכל כך גדלה מעלת עבודתו והמסירות נפש שלו, עד אשר גם משה, מה שזכה שניתנה תורה על ידו - הוא מטעם כי השביעין חביבין, שהוא שביעי לראשון. והקב"ה אמר לו (למשה) במקום גדולים (אברהם) אל תעמוד.

תפקיד השביעי

והנה, אף כי גדלה חביבות השביעי, ואין זה בא לא על ידי בחירה ולא על ידי עבודה, כי אם מוכן מצד התולדה - מכל מקום אין בזה הגבלה שנאמר שנפלאות הוא, ואינו שייך אלא ליחידי סגולה - כי אם על דרך שמבואר בתנא דבי אליהו (פרק ט' ופרק כ"ה) ומובא בדא"ח, שכל ישראל ואפילו עבד ואפילו שפחה יכולים להגיע להשראת רוח הקודש, וכל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב. אלא שמכל מקום אל לו לרמות את עצמו, וצריך לדעת אשר במקום גדולים אל תעמוד. וכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהוא יכול לבצע עבודת ושליחות הראשון, דאל תקרא ויקרא אלא ויקריא. וזהו החביבות דהשביעי, שהוא הממשיך השכינה, ולא עוד אלא שממשיך עיקר השכינה. ועוד יותר - שממשיך בתחתונים.

דור השביעי - זה התפקיד שלנו

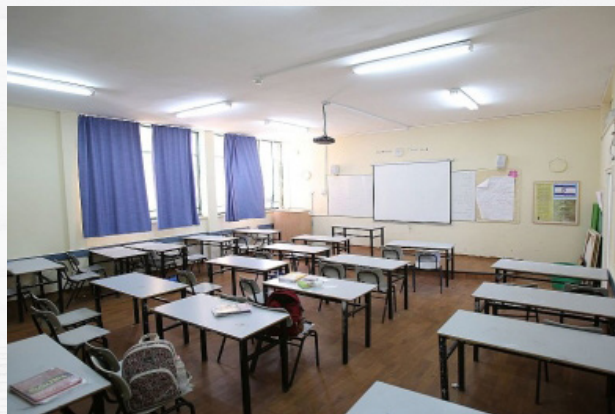
והנה, זה תובעים מכל אחד ואחד מאתנו, דור השביעי, דכל השביעין חביבין, דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא על פי בחירתנו ולא על ידי עבודתנו, ובכמה ענינים אפשר שלא כפי רצוננו - מכל מקום הנה כל השביעין חביבין, שנמצאים אנחנו בעיקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה - לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי אם עיקר שכינה, ובתחתונים דוקא.

המאמר מתחיל בפסוק משיר השירים: "באתי לגני אחותי כלה" - הקב"ה בא לעם ישראל.

בפעם הראשונה הקב"ה בא לגן, לעולם הזה בבריאת העולם. אך זמן קצר אחר כך הקב"ה הסתלק בגלל חטא עץ הדעת. בהמשך הקב"ה הסתלק עוד ועוד בגלל חטאים נוספים סך הכל 7 רקיעים.

ואז באו 7 צדיקים שהורידו את השכינה. הראשון היה אברהם, השביעי היה משה רבינו, שנתן את התורה. מיד לאחר מתן תורה (הפעם השנייה בה הקב"ה ירד לשכון בעולם, "באתי לגני"), הקב"ה ציווה לבנות את המשכן, ושם תשרה השכינה. המשכן נבנה מעצי שיטים, שרומז על 'שטות'. במהלך השנים, עם ישראל חטאו וכך הגיע חורבן בית המקדש - הסתלקות השכינה.

אנו, דור השביעי, נבחרנו לתפקיד - להמשיך שוב את השכינה לעולם. כיצד נוכל לעשות זאת? על ידי "שיטים", מלשון שטות דקדושה. אנו נביא את השכינה בגאולה על ידי הנהגה של שטות דקדושה. הנהגה כזו ראינו אצל רבי ייסא סבא שהיה מרקד עם הדסים לפני הכלה, אף שזה לא היה לפי מעמדו. כך גם אצל רבותינו נשיאנו ראינו התמסרות ופעולה למען יהודי אחר, באופן שלא רגיל, ולא הגיוני.

מה התפקיד?

למה דווקא אני?

איילו משאבים קבילי?

מי המודל לתפקיד?

מה עלול להפריע לי במילוי התפקיד?

כיצד אוכל להשתמש בהם?

ממי אני יכולה לשאוב השראה
וכוח להתברות?

מה יתן לי כוח להתגבר על ההפרעות?

מה התפקיד?

להוריד שכינה לעולם,
להביא גאולה

למה דווקא אני?

כי אני בדור השביעי, "כל
השביעין חביבין"

אילו משאבים קבילתי?

כשרונות ותכונות - כל בת
תשלים באופן אישי
בהתאם למתנות
שקיבלה

מי המודל לתפקיד?

הראשון, אברהם אבינו
שפרסם אלוקות

מה עלול להפריע לי במילוי התפקיד?

עייפות, לחץ לימודי,
לחץ חברתי

כיצד אוכל להשתמש בהם?

למשל, כשרון מוזיקלי -
אנגן בהתוועדויות,
אשמח חברות וכדומה

ממי אני יכולה לשאוב השראה וכוח להתברות?

אן הדוגמאות של הרביים
מתוך המאמר - מובאים
בזיקה לרעיון של שטות
דקדושה

מה יתן לי כוח להתגבר על ההפרעות?

שטות דקדושה,
לא להתפעל
מההפרעות

